

Streszczenie wystąpienia

Celem referatu jest rozważenie zagadnienia statusu logopedii jako uporządkowanego systemu wiedzy naukowej zapewniającego logopedom pracującym w systemie edukacji samodzielne i twórcze rozwiązywanie problemów diagnozy, terapii i wychowania językowego małych dzieci i uczniów z zaburzeniami mowy oraz trudnościami w przyswajaniu języka. Zadaniem głównym, które stawia sobie autorka jest próba określenia wymagań dotyczących formowania i porządkowania konstruktów poznawczych (pojęć i modeli teoretycznych) oraz stosowania terminologii specjalistycznej. Drugim zadaniem jest sformułowanie postulatów dotyczących metodologii badań empirycznych i zasad interpretowania ich wyników. Autonomia nauki stosowanej bazuje na jej ugruntowanym statusie nauki teoretycznej oraz na rzetelnie uporządkowanym dorobku empirycznym. Niedostatki logopedii w tym zakresie wynikają z niedoborów narzędzi badawczych umożliwiających rozpoznanie i pomiar zróżnicowania danych. Kontekst rozważań stanowią przemiany w organizacji indywidualnego wsparcia rozwoju i edukacji małych dzieci i uczniów, które obligują specjalistów (psychologów, pedagogów, logopedów, psychiatrów) zatrudnionych w szkołach i poradniach współpracujących ze szkołami do działania zespołowego, a jednocześnie wymagają od nich autonomii, dobrej komunikacji i jasnego określenia obszarów podejmowanej odpowiedzialności. Nowe formy pracy logopedów praktyków tworzą nowe warunki dla zespołowych badań empirycznych i nowe podstawy rozważań teoretycznych.